

kan ikke Andet end ogsaa tillige finde det heldigt, at der bliver givet Leilighed til at drøfte Regjeringens Forhold overfor disse Spørgsmaal i de sidste Aar. Seg vil blot nævne en Ting; det er mig ikke bekendt, om det har været Gjenstand for offentlig Forhandling, men det er i det Mindste vistnok Enhver bekendt, at der har været meget delte Meninger om den Holdning, som den forrige Regjering indtog under den fransk-tydske Krig; det er blevet sagt, at Regjeringen let kunde have opnaaet ganske andre Ting for Landet end det, der er bleven opnaaet; jeg tror ikke, det er Tilfældet, men jeg tror, i ethvert Tilfælde, at man maa ønske Dplysning i et saa vigtigt Punkt som dette, der dog formodentlig nu allerede ligger saa langt tilbage, at det vel kunde taale en Belysning, naar det endelig kommer offentlig frem. Seg ser da ikke Andet end, at vi her maa og bør søge en Form, hvorved den Indvending, der er fremkommen fra Regjeringens Side, kunde fjernes. Det er et Spørgsmaal, om det ikke kunde være tilfrækkeligt at stille en ganske simpel Interpellation. Regjeringen har jo erklæret, at den gjerne vil give de Meddelelser, den kan give, i et offentligt Møde; kunde det saa ikke være en Form, man kunde bruge, ganske simpelt at stille en Forespørgsel om denne Sag, ligesom man stiller den om saamange andre Ting? I ethvert Tilfælde forekommer det mig, at, hvilken Form der end nærmere kunde være Spørgsmaal om, vilde alle disse kunne komme i Betragtning, naar vi i Diebliffet standfede Sagen og henviste den til Behandling af et Udvalg, og jeg for mit Bedkommende slutter mig altsaa ganske til det stillede Forslag.

Wiither: Det har glædet mig at høre, at den Tanke, jeg før udtalte, nu er bleven optaget af et Medlem, der før har været Fredsstifter i denne Forsamling. Mine Herrer, det forekommer mig, at denne Sag egentlig er alfor vigtig til at være bleven gjort til et Slags Forsøg paa Partiernes Kritik over hinanden, thi i det Mindste for mig er det en Sag af umaadelig Betydning, at Regjering og Repræsentationen komme til at vide, paa hvilken Fod de begge staa med Hensyn til dette for vort Lands Tilværelse maasse vigtigste Spørgsmaal. Derfor skal jeg være villig til at følge det ærede Medlem, men dog kun paa een Betingelse, og det er den, at der fra den ærede Regjeringens Side fremkommer en Udtalelse om, hvorledes den vil stille sig til Forslaget; thi ethvert Forsøg, der gøres paa at opstille Noget som en Form, under hvilken vi kunne faae de Dplysninger, som ønskes, er kun Gising og Gjetning fra vor Side, saalænge Regjeringen ikke har udtalt sig, og jeg maa derfor forvente, at Regjeringen vil meddele dette Thing, hvorledes den stiller sig til dette Forslag, for at vi ikke atter skulle være saa uheldige at falde paa en Form, som Regjeringen tror ikke at kunne bruge. Man

har jo hørt, hvorledes de nuværende Forslagsstillere, som netop have troet at komme Regjeringen imøde ved den Form, under hvilken de have stillet deres Forslag, have været saa uheldige ikke at træffe det Rette, og det maa altsaa være Regjeringens Sag at give Dplysning om, hvorvidt den vil samvirke med et saadant Udvalg, for at vi, naar Sagen atter bringes frem her, ikke skulle staa og famle ligesom idag. Seg tillader mig derfor at slutte mig til det stillede Forslag under den af mig nævnte Betingelse.

Fredriksen: Det forekommer mig, at der for Diebliffet er mindre Trang til at høre Regjeringens Anskuelse om Nedsættelsen af et Udvalg, thi Regjeringen kan vist ikke have det Fjærneste imod, at vi nedsætte et saadant, for at det kan søge at finde en Form, som vi kunne blive enige med Regjeringen om. Derimod forekommer det mig, at det, vi for Diebliffet i høi Grad kunde have Trang til at høre, er, hvorvidt de ærede Forslagsstillere ville gaa ind paa det stillede Forslag.

J. A. Hansen: Det forekommer mig rigtigst, at det ærede Medlem er nærved at stille Sagen paa Hovedet. Det ærede Medlem, der har stillet dette Forslag, mente, at det var aldeles urigtigt, at Forslagsstillerne ikke havde henvendt sig til ham og hans Venner, førend de indbragte deres Forslag til Beslutning. (Stemmer: Nei, til Regjeringen). Ja, saa er det en Misforstaaelse fra min Side; jeg vilde ellers kun have sagt, at han havde gjort det Samme, idet han stillede et Forslag af denne Bestaffenhed, uden at henvende sig til os; men jeg har altsaa gjort det ærede Medlem Uret, og skal derfor ikke sige mere herom. Derimod vil jeg sige, at dersom det høie Ministerium vilde kunne finde denne Fremgangsmaade virksom og tilfredsstillende for sig, saa havde det, da der er flere af Ministeriets Medlemmer, som ogsaa ere Medlemmer af dette Thing, været ønskeligt, at et Forslag af den Natur var kommet fra den Side, thi saa havde man vist en Udvæi, ad hvilken man kunde komme igjennem den forunderlige Tilstand, hvori Regjeringen nu har sat os. Jeg kan ikke danne mig nogen Mening om, hvorvidt jeg selv skal stemme for det stillede Forslag og tilraade Andre at gjøre det, før jeg har hørt om denne Fremgangsmaade paa nogen Maade kan bevirke, at det høie Ministerium stiller sig anderledes til Sagen, end det har gjort overfor selve vort Forslag. Dersom den høie Regjering vilde afvise et saadant Udvalg, naar det henvendte sig til den, saa var der jo Intet opnaaet derved, at man nedsatte et saadant, og saa var der spildt nogle Dage for denne Sags Afgjørelse. Dersom derimod den høie Regjering stiller sig anderledes til Sagen, naar et saadant Udvalg kan henvende sig til den, ja, saa kan der efter min Mening ikke være det Mindste ivoien for, at vi gaa ind paa